

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 lipca 2015 r. – Komisja Europejska/Rada Unii Europejskiej**(Sprawa C-425/13) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności — Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji w sprawie połączenia systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Unii Europejskiej z systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Australii — Wytyczne negocjacyjne — Specjalny komitet — Artykuł 13 ust. 2 TUE, art. 218 ust. 2–4 TFUE i art. 295 TFUE — Równowaga instytucjonalna)**

(2015/C 311/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Valero Jordana i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę stronę skarżącą: Parlament Europejski (przedstawiciele: R. Passos i D. Warin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Michoel, M. Moore i J.-P. Hix, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i E. Ruffer, pełnomocnicy), Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Thorning, L. Volck Madsen i U. Melgaard, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: T. Henze i B. Beutler, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize i N. Rouam, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman i M. de Ree, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg i C. Hagerman, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson i M. Holt, pełnomocnicy, wspierani przez J. Holmsa i B. Kennelly'ego, barristers)

Sentencja

1) Stwierdza się nieważność następujących fragmentów sekcji A, zatytułowanej „Procedury negocjacyjne”, załącznika do decyzji Rady z dnia 13 maja 2013 r. upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji w sprawie połączenia systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Unii Europejskiej z systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wprowadzonym w Australii:

— pkt 1 zdanie drugie sekcji A, zgodnie z którym „[w] stosownych przypadkach szczegółowe stanowiska negocjacyjne Unii ustala się w ramach specjalnego komitetu, o którym mowa w art. 1 ust. 2, lub w ramach Rady”, i

— zawartego w pkt 3 wskazanej sekcji wyrażenia „ustalenie stanowisk negocjacyjnych”.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

- 3) Komisja Europejska i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty, w tym koszty związane z postępowaniem, które doprowadziło do wydania postanowienia Komisja/Rada (C-425/13, EU:C:2014:91).
- 4) Parlament Europejski, jak też Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Rzeczpospolita Polska, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation - Francja) – Directeur général des finances publiques/Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA i Mapfre warranty SpA/Directeur général des finances publiques

(Sprawa C-584/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek obrotowy — Zakres stosowania — Zwolnienie — Pojęcie transakcji ubezpieczeniowych — Pojęcie świadczenia usług — Kwota ryczałtowa płacona w zamian za gwarancję na wypadek awarii pojazdu używanego)

(2015/C 311/03)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: Directeur général des finances publiques, Mapfre warranty SpA

Strony przeciwne: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA, Directeur général des finances publiques

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 91/680/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. należy interpretować w ten sposób, że zwolnioną transakcją ubezpieczeniową w rozumieniu tego przepisu stanowi świadczenie polegające na udzieleniu gwarancji na wypadek ewentualnych awarii mechanicznych niektórych części pojazdu, wykonywane – w zamian za zapłatę kwoty ryczałtowej – przez podmiot gospodarczy niezależny od sprzedawcy pojazdów używanych. Do sądu odsyłającego należy zbadać, w świetle okoliczności takich jak te występujące w postępowaniach głównych, czy świadczenie usługi, której dotyczą te postępowania, stanowi takie właśnie świadczenie. Wykonanie takiej usługi oraz sprzedaż pojazdu używanego należy zasadniczo uznać za świadczenia odrębne i niezależne, które z punktu widzenia podatku od wartości dodanej należy rozpatrywać osobno. Do sądu odsyłającego należy stwierdzić, czy – w świetle szczególnych okoliczności spraw w postępowaniach głównych – sprzedaż pojazdu używanego i gwarancja udzielona przez podmiot gospodarczy niezależny od sprzedawcy tego pojazdu na wypadek awarii mechanicznych niektórych części tego pojazdu są powiązane w takim stopniu, że należy je uważać za stanowiące jedną transakcję, czy też przeciwnie, stanowią one transakcje niezależne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 1.2.2014.